

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΔ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2049	Τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Τετάρτη 8 Νοεμβρίου 2017	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Οἱ πρωταγωνισταὶ τῆς νίκης

Δὲν εἶνε πολλές ἡμέρες ποὺ ἐωρτάσαμε τὴν ἐπέτειο τοῦ ἐνδόξου «ΟΧΙ» τοῦ 1940. Τώρα πάλι ἡ Φλώρινα καλεῖται νὰ ἐορτάσῃ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεώς της ἀπὸ τοὺς Τούρκους, ποὺ ἔγινε στὶς **8 Νοεμβρίου 1912**. Θὰ ἐπιτρέψετε σ' ἐμένα τὸν γέροντα ἐπίσκοπο νὰ πῶ **λίγες λέξεις γιὰ τὴ σημερινὴ ἐορτῆ**.

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, εἶνε **ἐορτῆ διπλῆ**, θρησκευτικὴ καὶ ἐθνικὴ. **Θρησκευτικὴ** εἶνε, γιὰ τὴ Ἐκκλησία μας ὥρισε τὴν ἡμέρα αὐτὴ νὰ τελεῖται ἡ σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν Ἄσωμάτων Δυνάμεων. Τιμοῦμε τοὺς ἀγγέλους, οἱ ὅποιοι εἶνε λογικὰ ὄντα ποὺ δημιούργησε ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ· ἀποτελοῦν κορυφαῖα κτίσματά του, τάγματα καὶ ταξιαρχίες, καὶ ἐπειδὴ βρίσκονται κοντὰ στὸν θρόνο του, δέονται ὑπὲρ ἡμῶν. Ὅταν κάποτε ἕνας ἀρχάγγελος, ὁ Ἐωσφόρος, ὑπερηφανεύθηκε καὶ διανοήθηκε νὰ ὑψωθῆ ὑπεράνω τοῦ Δημιουργοῦ του, ἔπεσε παρασύροντας καὶ ἄλλους· τότε ὁ Μιχαὴλ φώναξε **«Στῶμεν καλῶς!»** καὶ σταμάτησε τοὺς περισσοτέρους ἀπὸ τὴν πτώσι, οἱ ὅποιοι στὴν πειθαρχία καὶ διακονία τοῦ Θεοῦ.

Ἔρχονται ὁμως **καὶ γιὰ μᾶς** στιγμές, ὅταν ὁ σατανᾶς μᾶς πολεμῆ εἴτε ψυχικὰ εἴτε σωματικὰ, ποὺ πρέπει νὰ ποῦμε τὸ **«Στῶμεν καλῶς»**. Νὰ ἔχουμε λοιπὸν προσοχή, νὰ πειθαρχοῦμε στὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ ἐκτελοῦμε τὰ ἅγια θελήματα τοῦ Χριστοῦ. Τὶς στιγμὲς ἐκεῖνες ἔρχεται ὁ φύλακας ἀγγελος, ποὺ ὅλοι ἔχουμε, καὶ μᾶς βοηθῆ νὰ μὴν πέσουμε καὶ συντριβοῦμε, νὰ μὴ γίνουμε θύματα μέσα στὴν πνευματικὴ θύελλα, ποὺ πνέει στὸν κόσμον καὶ στὴ μικρὴ μας πατρίδα, ἡ ὁποία πολεμεῖται ἀπὸ παντοῦ καὶ ἔχει ἀνάγκη τῆς θεϊκῆς βοηθείας.

Ἄλλ' ἐκτὸς ἀπὸ θρησκευτικὴ ἡ σημερινὴ

ἐορτῆ εἶνε καὶ **ἐθνικὴ**· συνδέεται μὲ μιὰ μεγάλη ἡμέρα ποὺ θὰ μὲν ἄλησμόνητη.

Ζοῦσε ἀκόμα στὶς ἡμέρες μας ἕνας σεβάσμιος εὐλαβὴς ἱερεὺς, ὁ **παπα - Δημήτρης Οἰκονομίδης**, ἐξαίρετος πνευματικὸς πατέρας (στὸν ὁποῖον καὶ ἐγὼ ὁ ἁμαρτωλὸς ἐξωμολογούμενος τὰ ἁμαρτήματά μου), ὁ ὁποῖος ἔζησε τὸ γεγονός ποὺ ἐορτάζουμε. Σὰς μεταφέρω αὐτὰ ποὺ ἄκουσα ἀπὸ ἐκεῖνον, αὐτὰ ποὺ μοῦ εἶπε κατόπιν ὁ τότε ἐπίσκοπος Μογλενῶν καὶ **Φλωρίνης Πολύκαρπος** (1912-1924) καὶ μετέπειτα ἐπίσκοπος Βεροῖας (βλ. *πρωτοπρ. Ἀθανασίου Γ. Ρούκαλη*, Ἱστορικὰ Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης, Ἀθῆναι 2001, σσ. 41-42), καθὼς καὶ ὅσα ἄκουσα ἀπὸ ἄλλους. Σήμερα δὲν βρίσκεται ἐν ζωῇ κανένας πλέον ἀπὸ ἐκεῖνους ποὺ ἔζησαν τὸ μεγάλο ἐκεῖνο γεγονός, τότε ποὺ ἡ μικρὴ μας πόλις βρισκόταν ὑπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ.

Θυμᾶμαι λοιπὸν ἀπὸ τὶς διηγήσεις αὐτές, ὅτι **ἡ πόλις κινδύνευε νὰ καταληφθῆ ἀπὸ τὸν Σερβικὸ στρατὸ** καὶ νὰ ὑψώσουν οἱ Σέρβοι τὴ σημαία τους στὴ Φλώρινα.

Τί συνέβη; Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου μετὰ τὴ μάχη τοῦ Σαρανταπόρου προχωροῦσε πρὸς τὰ ἐπάνω καὶ ἔφτασε μέχρι τὸ Ἀμύνταιο. Ἐκεῖ ὁμως στὶς 24 Ὀκτωβρίου 1912 ἐφονεύθησαν δύο γενναῖοι ἀξιωματικοί, ὁ Σπυρίδων Δελαπόρτας καὶ ὁ Θεόδωρος Κοσκινᾶς, τῶν ὁποίων τὰ ὀστᾶ φυλάσσονται στὸ νεκροταφεῖο τοῦ Ἀμυνταίου. Τὰ πράγματα ἐν συνεχείᾳ ἦταν πολὺ δύσκολα. **Ἡ στρατιὰ δὲν προχωροῦσε.**

Ὁ τότε ἐπίσκοπος τῆς Φλωρίνης Πολύκαρπος ἀγωνιοῦσε, μήπως ἡ Φλώρινα δὲν συμπεριληφθῆ στὴν ἐλεύθερη Μακεδονία. **Ἔστειλε** ἐν καιρῷ νυκτὸς στὸ στρατηγεῖο ἕναν ἱερέα **καὶ διεμήνυσε**, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ σπεύσουν, διότι ἡ Φλώρινα ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ κινδυνεύει νὰ καταληφθῆ ἀπὸ τοὺς Σέρβους.

Ὁ Κωνσταντῖνος ἀλλάζοντας σχέδιο ἀποφάσισε νὰ προελάσῃ ὁ στρατὸς πρὸς τὴ Φλώ-

ρινα και **διέταξε τὸν Ἰλάρχο Ἰωάννη Ἄρτη νὰ σπεύσῃ** με τοὺς ἵππεις του. Αὐτὸς σηκώθηκε τὴ νύχτα, πήρε τὴν ἴλη - τὸ λόχο του καὶ ἄρχισαν νὰ τρέχουν με μεγάλη ταχύτητα· μάτωναν τὰ πλευρὰ τῶν ἀλόγων με τὰ σπιρούνια τους. Ἔτσι ἔφθασε ἐγκαίρως στὴ Φλώρινα, κατέλαβε τὴν πόλι ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως καὶ ἔστησε τὴ σημαία τῆς ἐλευθερίας ἔξω ἀπὸ τὴ Μητρόπολι (τὸν πρόλαβα καὶ ἐγὼ κατόπιν τὸν Ἄρτη καὶ τὸν θυμᾶμαι ὡς στρατηγὸ στὴ Λάρισα, ἡ δὲ εἰκόνα του στολίζει νομίζω τὸ δημαρχεῖο τῆς Φλωρίνης).

Μετὰ ἦρθε καὶ ὁ διάδοχος - βασιλεὺς με τὸ ἐπιτελεῖο του ἐδῶ καὶ παρέμεινε λίγες μέρες στὴν πόλι. Θέλησε τότε νὰ κἀνῃ **δοξολογία** στοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἀλλὰ ὁ Ἅγιος Παντελεήμων ἦταν στὰ χέρια τῆς Βουλγαρικῆς μειονότητος, τῶν κομιτατζήδων· αὐτοὶ τὸν εἶχαν χτίσει, αὐτοὶ εἶχαν ἱερέα καὶ ἀρχιερέα ἀκόμα, καὶ δὲν ἐπέτρεψαν. Μποροῦσαν βέβαια οἱ Ἕλληνες νὰ καταλάβουν τὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, ἀλλὰ δὲν θέλησε ὁ βασιλεὺς νὰ ὀξύνῃ τὰ πράγματα. Γι' αὐτὸ ἡ τελετὴ δὲν ἔγινε στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα· βᾶδισαν καὶ ἦρθαν **στὸν Ἅγιο Γεώργιο** καὶ στοῦ ναοῦ αὐτὸν ἐτελέσθη ἡ πρώτη δοξολογία.

Ἔχουν περάσει, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τὸ 1912 τόσα χρόνια. Σήμερα εἴμαστε ἐλεύθεροι καὶ ζοῦμε ἐλεύθεροι. Τί ζητεῖται ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ἐορτάζουμε τὴς ἐθνικὲς ἐπετείους; Νὰ ἔχουμε **ἀφοσίωσι στοῦ Θεοῦ καὶ ἀγάπη μεταξὺ μας**. Πολιτικῶς μπορεῖ ὁ καθένας νὰ ἔχη τὴς ἀντιλήψεις του, ἀλλὰ στὴν ἀγάπη τῆς πατρίδος νὰ εἴμαστε ἐνωμένοι. Χωρὶς τὴν **ὁμόνοια** δὲν κάνομε τίποτα. Σὲ ἓνα Γερμανὸ φιλόσοφο ἔδωσαν νὰ μελετήσῃ τὴν ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ κατόπιν αὐτὸς εἶπε· Τὸ ἔθνος σας θὰ ἦταν τὸ ἐνδοξότερο στὸν κόσμον, ἐὰν δὲν εἶχε τὴ διχόνοια· αὐτὴ διαλύει τὰ ἔθνη.

Πέρασαν πολλὰ χρόνια ἀπὸ τότε καὶ ἐλεύθερη εἶνε ἡ πατρίδα μας· ἀλλ' ὅπως εἶπαμε καὶ ἄλλοτε καὶ ἐπαναλαμβάνουμε, ὑπάρχει μεγάλος κίνδυνος ἀπὸ τὴ **διαίρεσι**. Ὅταν μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφὴ οἱ Τοῦρκοι ἐώρταζαν τὴν ἐπέτειο τῆς νίκης τους στοῦ Τουλὸυ Μπουνάρ, ὁ Κεμάλ εἶπε· Μὴ νομίζετε ὅτι νικήσαμε ἐμεῖς τοὺς Ἕλληνες· οἱ Ἕλληνες δὲν νικήθηκαν στρατιωτικῶς, νικήθηκαν πολιτικῶς, διαιρέθηκαν. Ὅντως· ἂν δὲν ὑπῆρχε σ' ἐμᾶς ἡ διχόνοια, διαφορετικὴ θὰ ἦταν σήμερα ἡ κατάστασι. **Ἐνωμένοι λοιπὸν θὰ εἴμαστε ἀήττητοι**.

Βεβαίως τώρα ἔχουμε εἰρήνη. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας συνεχῶς εὐχεται νὰ ἔχουμε εἰρήνη.

Εἰρήνη στὰ Βαλκάνια, εἰρήνη στὴν Εὐρώπη, εἰρήνη σὲ ὅλες τὴς ἡπείρους. Μεγάλον πρᾶγμα ἢ εἰρήνη. Ἄλλ' ἐὰν –μὴ γένοιτο– κάποιος βάρβαρος εἶτε ἐξ ἀνατολῶν εἶτε ἐκ δυσμῶν εἶτε ἐκ βορρᾶ μᾶς ἐπιτεθῇ, τότε ὅλοι μαζί, μιὰ ψυχὴ - ἓνας λαός, πάλι θὰ πράξουμε τὸ καθήκον μας, **πάλι θὰ δώσουμε τὸ παρὼν** καὶ θὰ ποῦμε τὸ «*Μολὼν λαβέ*» καὶ τὸ «*ΟΧΙ*».

Ἐνῶ ὅμως τὸ Γένος μας ἐξωτερικῶς ἀπειλεῖται ἐκ μέρους τῶν ἐχθρῶν του, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα μέχρι σήμερα, καὶ ἀπὸ τὴ Βόρειο Ἡπειρο μέχρι τὴν Κύπρο συνεχῶς καὶ ἀπὸ παντοῦ βάλλεται, δυστυχῶς **καὶ ἐσωτερικῶς ὑπονομεύεται**. Ὁ ἓνας ἐσωτερικὸς κίνδυνος εἶνε ἡ διχόνοια· ὁ ἄλλος κίνδυνος εἶνε **ἡ μείωσις τῶν γεννήσεων**, ἡ δημογραφικὴ συρρίκνωσις ποὺ συντελεῖται με τὴν ἀποφυγὴ τῆς τεκνογονίας καὶ τὴς κατηραμένους ἐκτρώσεις, τὸ φοβερὸ αὐτὸ ἔγκλημα τῶν Νεοελλήνων. Χιλιάδες Ἑλληνόπουλα κάθε χρόνο θανατώνονται με σατανικὲς μεθόδους. Ἡ Ἑλλὰς ὑποφέρει καὶ θρηνεῖ τὰ τέκνα της· δὲν ἔχει παιδιὰ. Ἡ πατρίδα μας ἔχει τὰ λιγώτερα παιδιὰ στὰ Βαλκάνια· παιδιὰ ἔχει ἡ Σερβία, παιδιὰ ἔχει ἡ Βουλγαρία, παιδιὰ ἔχει ἡ Ἀλβανία. Οἱ δὲ Τοῦρκοι; ἓνας Τοῦρκος πεθαίνει τὸ πρωὶ καὶ μέχρι τὸ βράδυ δέκα Τοῦρκοι γεννιῶνται. Ἐμεῖς δὲν ἔχουμε παιδιὰ νὰ φρουρήσουν τὰ σύνορα, καὶ τὸ κράτος ἀναγκάζεται νὰ ἐπιστρατεύῃ τώρα καὶ τὴς γυναῖκες.

Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἐλεήσῃ! νὰ μᾶς φωτίσῃ ὅλους **νὰ μετανοήσουμε γιὰ τ' ἁμαρτήματα - τὰ ἐγκλήματά μας**, καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε στοῦ δρόμου του, στὴν Ἐκκλησίαν μας· νὰ καταλάβουμε, ὅτι ἐκτὸς Ἐκκλησίας δὲν ὑπάρχει σωτηρία· αὐτὴ εἶνε ἡ ἐλπίδα, ἡ δόξα, τὸ μεγαλεῖο μας.

Θυμᾶμαι ὅταν ὡς στρατιωτικὸς ἱερεὺς ἀνεβήκαμε στὰ ψηλὰ βουνὰ γιὰ ν' ἀποκρούσουμε τοὺς ἐχθρούς καὶ νὰ ὑπερασπίσουμε τὴν πατρίδα, μόλις τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος κατελάμβαναν κάποιο ὕψωμα, **ἔψαλλαν «Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια...»**. Ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶνε ἡ ὑπέρμαχος στρατηγός μας.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ μᾶς ἀξιῶνῃ πάντοτε νὰ ἐορτάζουμε σὲ ἐλεύθερη πατρίδα. Ὑπηρετήσα τὰ χρόνια τὰ σκληρὰ ἐδῶ στὴ Φλώρινα καὶ στὴν περιοχὴ καὶ γνωρίζω τί σημαίνει αὐτὸ ποὺ λέμε, ὅτι «**Φυλάσσομεν Θερμοπύλας**». Θὰ τὴς φυλάξουμε λοιπὸν τὴς Θερμοπύλας ὅλοι μαζί, μικροὶ καὶ μεγάλοι. Καὶ τελειώνω μ' αὐτὸ ποὺ πιστεύω ἀκραδάντως ἐγὼ ὁ γέρον ἐπίσκοπος· ὅτι ἡ Μακεδονία μας ἦταν, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντα Ἑλληνική!

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**